

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

**Selectae Christiani Orbis Deliciae ex Vrbibus, Templis,
Bibliothecis, et aliunde**

Sweerts, Pierre François

Coloniae Agrippinae, M. DC. IIX.

Gallica.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-69234](#)

ANGLICA.

601

totus libris ac literis dicatus, artium, Medicinæ, Iurisprudentiæ, & Theologiæ studio intentus, linguarum Romanæ, Italicæ, Gallicæ, & Germanicæ inferioris cognitione pulchrè exornatus. Ita vir iste genere clarus, legatione clarior, domi ac foris clarissimus, honore florens, labore fractus, ætate confectus, postquam Decanus huic Ecclesiæ annos 25. dies 293. præfuiisset; Londini Ianuarij 26. anno nostræ salutis 1560. piè & suauiter in Domino obdormiuit, Thoma VVottone nepote hærede relieto, qui ei hoc monumentum non honoris ergo, quo abudauit viuus, & florescit mortuus; sed amoris causa, quem memoria colet, ut debet, sempiterna, consecravit.

OXONIAE.

STruxit HVGO PRITIVS tibi clara palatia
IESV,

Vt Doctor legum pectora docta daret.

Quos versus cum vir quidam non illepidi ingenij transiens perlegisset, atque PRITII illius exactam ætatem, simul & operis vixdum inchoati magnitudinis animo expendisset, tale distichon illi disticho opposuit.

Nondum struxit HVGO, vix fundamenta locauit:

Det Deus, ut possis dicere: struxit HVGO.

GALLICA.

PARISIENSIA.

IN LVTETIAM IVL. CAES.
SCALIGER.

ETAN-

Francigenæ princeps populoſa Lutetiagentis,
Exerit immensum claras sub astracaput.
Hic ciuis numerum, ars precium, sapientia ſuē
Exuperant, ſuperant thura precesq; DEOS.
Audit, obſtupuntq; hofpes: factusq; viator
Vidit: & haud oculis credidit ipſe ſuis.

AD CARTHVSIANOS.

Primus in hac Chriſti director ouilis eremo
Fundatorq; fui, qui tegor hoc lapide.
BRVNO mibi nomen, genitrix Germania, meq;
Ad Calabros traxit grata quies nemori.
Doctor eram, præco Chriſti, vir notus in orbe,
In ſuper illud erat gratia, non meritum.
Carnis vinclæ dies Octobris ſexta resolut,
Offa tegit lapis hic ſpiritus aſtra petit.

IN MONASTERIO S. GERMANI PRATENS.

In cella ſed eas; ſanctam dedit illa quietem,
Teq; poli rectum, crede, docebit iter.
Nec Benedictina violabis dogmata norma,
Si tua te clauſum Cellula ſempre habet.

IN S. VICTORIS.

Difcite mortales fortis memoranda ſuprema
Fata, quibus mors eſt indita, vita brevis.
Nobile Pontificū decus hac REGINALDV^S in VRNA
Occubat exili⁹ contumulatus humo.
Pariſia quondam præſul celeberrimus urbis,
Fatali ad ſuperos forte vocatus obit.

Quis-

*Quisquis ades, sic te fragilem memorare viator.
Mors est certa, breuis gloria, vita nihil.
Obiit anno supra M.CC.LVIII.*

IBIDEM.

*Seu confecta fuit senio, seu floruit etas,
Hunc tenuit quo quis tempore cura triplex:
Reddere vota Deo, scripture incumberere sacra,
Imbuere hanc sacra religione domum.*

IBIDEM.

MATTHIAE TOZATI.

*Occidua tandem prostratus mole senecta
Hic recubans taceo, qui ore trilinguis eram.
Obiit anno M. D C I.*

IBIDEM.

IN AEDE DE S. VICTORE.

*Heres peccati, natura filius irae,
Exiliisque reus, nascitur omnis homo.
Vnde superbit homo? cuius conceptio culpa;
Nasci pena; labor vita; necesse mori est.
Vana salus hominis, vanus decor, omnia vana,
Inter vanam nihil vanus est homine:
Dum magis alludit presentis gloria vita;
Praterit, imo fugit; non fugit, imo perit.
Post hominem vermis, post vermem fit cinis, heu heu:
Sic redit in cinerem gloria nostra simul.
Hic ego qui iaceo miser & miserabilis Adam,
Vnam pro summo munere posco precem.
Peccavi fateor, veniam peto, parce fatenti,
Parce pater: fratres parcite: parce Deus.*

M. R. I.

M. RICHARDI DE S. VICTORE.

Nil tibi Parca ferox nocuit, quæstamina paruo
Tempore tracta graui rupit acerba manu.
Plurima namq; tui superant monumenta laboru,
Qui tibi perpetuum sint paritura decus.
Segniter ut lento sceleratas mors petit ades;
Sic propero nimis it sub pia testa gradu.

PETRI COMESTORIS.

PETRVS eram, quæ petra tegit: dictusq; Comestor.
Nunc comedor. viuus docui, nec cesso docere
Mortuus, ut dicat, qui nre videt incineratum,
Quod sumus, iste fuit, erimus quandoq; quod hic est.

IN S. MATVRINI.

ROBERTI GAGVNI HISTORICI
Belgæ.

Illustris Gallo nituit qui splendor in orbe,
Hic sua ROBERTVS membra GAGVINVS habet.
Si tanto non saua viro Libitina pepercit;
Quid speret docti cætera turba chori?
Anno 1501. 22. Maij.

IOAN. DE SACROBOSCO.

De SACROBOSCO qui cōputista IOHANNES
Tempora discreuit, iacet hic à tempore raptus.
Tempore qui sequeris, memor esto quod morieris.
Si miser es, plora: miserans pro me precor ora.

CVIACI.

BALDVINVS hic iacet: hoc tecum reputa, &
vale.

vale. Mortuis vobis, Iurisprudentiam grauis corripet sopor.

FRANC. Bald. Iurisc. Ob. anno etat. LIII. XI.
Nonemb. à partu virginis 1573. Papirius Mas-
sonus Balduini auditor P.

IN S. MARCELLI.

Hic iacet Magister PETRVS LOMBARDVS,
Parisiensis Episcopus, qui composuit librum sententiarum, glossas Psalmorum & Epistolarum. cuius obitus dies est XIII. Kal. Augusti. mortuus est anno 1164.

IN TEMPLO AVE MARIA.

Hoc angusto loco tegitur augustissimum cor Se-
reniss. Regis Portugallie D. ANTONI, huius no-
minis I. qui paterno iure ac populi electione reg-
no succedens, ab eo per vim pulsus est, & in sylvis
aliquandiu latuit: Tandem, omnibus spretis, liber-
tatem regni sui, & suorum, cunctis & bonis fruen-
dis, & malis perferendis validissime anteposuit.
Secto post mortem corpore, omnia eius vilcera ta-
bida & infecta inuenta sunt, præter cor, quod, quia
in manu Dei erat, ab eo incorruptu & illæsum ser-
uatum fuit. Obiit plenus pietate, & in summa pau-
pertate anno etatis LXIV. Domini M. D. XCIV.
XXVI. Augusti.

IN FRANCISCANORVM.

Præses eram: præses morior: post funera præses
Permaneo, recti fama perire nequit.
Ante loco pelli, vitæq; pericla subire,
Quam sacra mutari patria sustinui.

Q9

Nil

Nil regem offendit, nil legem, nil quoque mentem.
Vtque prius constans, integer emorior.
Viis meo exemplo quisquis succidis honori,
Mortuus & viuis tum bene & clarus eris.

NICOLAI DE LYRA THEOL. D.
DEFVNCTVS LOQVITVR.

Ne me ignoret properans dum plurima lustra,
Qui sum, ex his noscet quae pede busta terit.
Lyra brevis vicus Normanna in gente celebris,
Prima mihi vita ianua forsque fuit.
Nulla diu mundi tenuit vesania natum,
Protinus euasi religione minor.
Vernolum admisit currentem ad sacratyronem,
Et Christi docuit me domitare iugo.
Vt tamen ad mores legis documenta beata
Addit aplanaret simplicitatis iter,
Artibus ipse p̄ys & Christi dogmate fretus
Parisi excepit sacra magisterij.
Et mox quaque verus, & quaque recentior affer
Pagina, Christicolu splendidiora dedit.
Littera nempe nimis qua quondam obscura iacebat,
Omnis per partes clara labore meo est.
Et quos s̄ape locos occidens littera tradit,
Hos typicē humanis artibus exhibui.
Extat in Hebraos firmissima condita turru
Nostrum opus, haud ullis comminuenda petru.
Insuper & nostri releguntur s̄apē libelli,
Quos in sensa Petri quatuor arte tuli.
En quoque Quodlibetis non irrita gloria nostris,
In qua tu iustus arbiter esse potes.

Nem

Non tulit hec vlt̄rā vitam proferre merendo
 Omnipotens dominus, quo sumus & morimur.
 A cruce tu cuius numeres si mille trecentos,
 Adiungens vnā quatuor & decadas,
 Illo me rapuit mors omnibus emula seculo,
 Cūm micat Octobris terna vigēa dies.
 Iam quo tendis Nicholai illectus amore,
 Quo doctore tibi lex reserata patet.

IN CHORO INTERIORI.

GWILIELMO FROELICH, nobili ac strenuo
 equiti: prudenti Soloturenſ. ciuitatis Senatori: le-
 gionum Hel. trib. ob eximias animi virtutes, reſ-
 que prēclarē gestas ciuib⁹ vniuersitatēque parrię ac-
 ceptiss. qui cum xi. annos stipendijs regijs magna
 animi alacritate militasset: ter signis collatis con-
 flixisset: suos veteranos magno discriminē(natio-
 ni alioqui fortiss. insuetum) per æquor in Italiam
 traieciſſet: tandem sexagenarius, cui quiescendum
 erat, vt eādem perpetua animi constantia erga
 Francorum Reges perfisteret, præfectus xxii. sig-
 nis postremō in Gall. rediſt, vb: Lutetiæ fatis con-
 cessit. Eius cives & cognati, (quorum ē numero
 patruelis ipsius Capitan. Guilielmus Tuggnierus,
 cogn. Frölich, primus fuit) gratiss. pientiss. ani-
 mis funus mortemque prosecuti: hoc monumen-
 tum posteritati, in memoriam heroicæ virtutis,
 moestii ac moerentes pos. anno M. D. LXII, die iv.
 mens. Decemb.

IBIDEM.

REGINALDO DANGERNERO equiti for-
 tiss. cūm strenuam operam in omnibus bellis Ca-
 Qq 2 role

rolo VIII. & Ludouico XII. regibus Gallis nra-
uasset : & ad senium usque sancte & prudenter, cum
summa apud omnes gratia, vixisset : ex labore ad
quietem, ex breui aeuo ad perpetuum, cum summo
tamen omnium, præsertim nobilium, mœrore era-
pto: Vincentius F. memor patrem æquacum reli-
quis mortalibus lege natum, ut omnib. horis mori
posset, memoriam, non lucretu, aut ægritudine,
sed pietate ut coleret, paterni beneficij ergo po-
suit. Obiit M. D. XXX.

IBIDEM.

M. ANTON. GALLERATO nobili viro, Cre-
mona patria, equitum præfecto, Maureræ ab incur-
soribus (dum Lugdunum Christianissimi Caroli
noni Francorum regis iussu, belli commodo per
expeditos equos peteret) ex insidijs trucidato, M.
Ant. Martinègus de Columna, Villæ claræ Comes,
sub cuius ductu tunc stipendia fecerat, amico mi-
litique dilecto mœrens posuit, ne maximaæ inter
eos benevolentiaæ memoria aboleretur. Vixit an-
nos XXVI. Obiit tertio nonas Aprilis, anno à par-
tu Virginis M. D. LXVIII.

IBIDEM.

ALBERTO PIO de Sabaudia Carpentum Prin-
cipi, Francisci Regis fortunam secuto, quem pru-
dentia clarissimum reddidit, doctrina fecit immor-
talem, & vera pietas cælo inseruit, Hæredes mœ-
stiss. P.P. Anno M. D. XXXV. Vixit ann. LV.

DOCTORIS ALEXANDRI
ALENSIS.

Gloria doctorum, decus, & flos Philosophorum.
Auctor

Auctor scriptorum vir ALEXANDER variorum,
 Norma modernorum, fons veri, lux aliorum,
 Inclytus Anglorum Archileuita; sed horum
 Spretor cunctorum, frater collega Minorum,
 Factus egenorum, fit primus Doctor eorum.

Obiit anno M. CC. XLV. XII. Kal. Septemb.

R. P. GUILIELMI HICETI DOCT.

CELEBERR.

Hic tegitur Pastor longè vigilantior Argo,
 Quem renocat plebs heu! & minor ordo gemit.
 Vox populo dulcis, doctrina, modestia, Iuris
 Diuini interpres, Theologia iacent.
 Hoc ne terra foret caelesti clarior aula,
 Est celeri ad superas nube receptus opes.
 Moritur anno M. D. XXII. D. VIII. Augusti.

F. SIMONIS FONTANI DOCT.

AC LECT. THEOLOGIAE.

Fons ego caelesti manans de fonte profudi,
 Quas poto è sacri gurgite fontis aquas.
 Nas sibi dum sitiens haurit fons, areo sed sic,
 Ut redeam ad fontis prima alimenta mei.
 Nam raptus, viuo Christi me proliuo fonte,
 Quo mihi, qua fuerat, desinit esse situs.
 Obiit XVIII. Septemb. M. D. LVII.

APVD TEMPLARIOS.

Habet interior Gallia longè antiquissimam fa-
 miliam de Villiers Lisleadam, multis magnisque
 rebus gestis clariss. regum amicitijs celeberr. vn-
 de suis toriq; reip. Christianæ prodij tantis dignus
 natalib. Philippus, eius modò viator monumen-

Qq 3 cum

tum cernis, honoris virtutisque ergo positum;
hunc eò sua per gradus euexerunt merita, ut con-
cordibus omnium votis in vniuersum suum ordi-
nem obtinens imperium, eius militia magister
fuerit, quæ Deo Opt. Max. est & Ioanni Zachariæ
sacra. cellam hanc viuens, ineffabili tetragram-
mati יהוה nomini, extra quod nulli salus, vir-
pius ac religiosus dicata m voluit.

PSALM. LXXXIX.

SVPERVENIT MANSVETVDO, ET
RAPIEMVR.

ALIVD.

FRATER PHILIPPVS KERLEAV Trecoren-
sis, ex Saliocanorum promontorijs, in illa specta-
ta Celticæ Galliæ peninsula claris ortus maioribus,
ordinum ductore patre, patruo neandum Dia-
blinthrensi episcopo, Britannorum quondam du-
cum magnis de rebus apud exteroros principes or-
tore, ex primarijs hospitalis Hierosolymitani mi-
litibus unus, nullis non laborum iactatus, qua-
diu vixit, æstibus, dum molestiarum tandem supe-
ratis vndique fluctibus, in portu victor frui quiete
cœperat temporaria, vocatus est ad æternam. Sic
homines casso labore, fortuna caduca, querula vi-
ta, terras incolimus.

PSALM. XVII. HABAC. III.

PONET PEDES MEOS VT
CERVORVM.

Vixit integer æui annos septuaginta, militauit
hospitali duo de quinquaginta octo, præfuit his
ædibus ubi obdormiuit in Christo decimoquarto
Iulij, anno redemptionis millesimo, quingentesi-
mo, quadragesimo sexto.

ALIVD.

ALIVD.

FRATER ROBERTVS DAVBE, vulgo Rupe
martia cognominatus, in nobili ad Rhodanum
oppido Arelate insigni familia natus, per omnes
hospitalis militiæ gradus inter suos multa cum
laude electus, ad magnam tandem sancti AEgidij
præfecturam deuenit in prouincia Narbonensi.
demum per vniuersam Galliam promagister crea-
tus (honos à magno militum magistro secundus)
ad regem publico nomine legatus, rem sæpe ten-
tatam, peneque desperatam, sua prudentia perfe-
cit. ordini suo scilicet à priscis quondam regi-
bus irrogatorum priuilegiorum speciale modo
confirmationem, nouorumque concessionem ab
Henrico nunc rege consecutus, quum verò mul-
tis & grauibus exantlatis laboribus ad quietem
se temporariam pararet, vocatus est ad æternam.
Vixit ann. LXX. militauit ann. XL. præfuit ann.
IV. Obiit in legatione Lutetie in ædibus templi,
die sabbati v. Octobris, anno Christi M.D.XLIX.
Commilitones & amici fratres defuncto posue-
xunt.

IN TEMPLO S. AVGUSTINI AD
SEQVANAM.

Sacellum ædificauit PHILIPPVS COMI-
NEVS Historicus, Belga, vbi ipsius & vxoris
imago expressa; item, Epitaphium D. IOANNÆ
DE COMINIS F.

Quingentis annis, bis septem & mille peractis
In lucem quartam post idus Martius ibat,
Octauamque parens Phœbus properabat ad horam,
Comminia occubuit generosa à stirpe JOHANNA,

Q 9 *

Penthebria Comitis Britanni sponsa Renati,
Atq; Argentonij Domino prognata Philippo,
Chambeaq; Helena, mens hic in pace quiescat.

Moritur Cominæus in arce sua quam Argentorum vocant, anno 1509. XVI. Kal. Sept. Inde Lutetiam delatis apud Angustinianos. Consule Encomia Belgarum Auberti Mirei.

DEO OPTIMO MAXIMO, & diurnæ memoriæ IANI IACOBI MEMNII, multis præclaris muneribus honoribusque perfuncti, Iurisconsulti antecessoris Tolozæ, prœceptoris Urbani Lutetiarum, libellorum supplicum in regia magistri, & regi in consilio sanctiore Consiliarij, liberi moestissimi posuerunt, Natus est Rupeforti in Aquitania. Obiit Lutetiarum Parisiorum, anno à Virginis partu CIC. IO. LXIX. VIII. Kal. Nouéb. Vixit annos LXXIX. mens. v. dies XIII.

AEternum placida compostus pace quiescat.

PETRI QUIVERANI EPISCOPI
SECENENSIS.

Dum iuuenilis honos, prima lanugine malas
Vestit, & in calido pectore feruet amor,
Me rapuit, qua cuncta rapit, mors inuidia docti.
Hei mihi, cur vita tam breuis hora fuit?
Cur breui hora fuit? rerum sic voluitur ordo,
Alternatq; suas tempus & hora vices.
Si fer a longeua tribuissent fata senecta
Tempora, venturis poma dedisset ager.
Flos pergit, periere simul cum cortice fructus.
Aridaq; ante suos poma fuere dies.
Nemo tamen lacrimis, nec tristia funera flet.

Felici

PARISIENSIA.

613

Fædet : cur? volito docta per ora virum.
Obiit anno Domini M. D. L. xv. Kalend. Sept.
annos natus XXIV.

IBIDEM.

Netaillez mains industrieuses
Des pierres pour courrir BELLEAV,
Luy mesme at basty son tombeau,
Dedans ses pierres pretieusses.

REMIGII BELLAQVEI.

Poeta Laureati, qui cum pietate & cum fide, unde quinquagenariam pulcherrimè omnibusq; gratissimis vixit ætatem, extinctos cineres, Diuæ Cæciliæ pijs sodalibus solicitandos, supremi voti obseruantissimi curatoris, pridie Non. Mart. CIC. 10. LXXVII. mœstissimo funere hoc in tumulo deposituerunt.

IN COLLEGIO SOCIET.

I E S V.

Religionis amplificandæ studio HENRICVS III. Christianiss. Rex Franciæ atque Poloniæ, in Augustiss. IESV nomen pietatis suæ monumentum hunc primum lapidem in eius templi fundamenta coniecit, Anno Domini CIC. IC. LXXXII. D. xx. April.

IN D. MARIAE.

Paulus AEmilius Veronensis, huius Ecclesiæ Canonicus, qui præter eximiam vitæ sanctitatem quæ quoque doctrina præstiterit, index atque testis est historia de rebus gestis Francorum, posteris ab eodem prodita. Obiit anno Domini millesimo

QQ 5

quin-

quingentesimo vigesimo nono', die quinta mensis Iulij.

TQ̄ XPIΣΩ ΔΙΔΥΤΩΝ ΣΩΤΗΡΟΥ.

dicatum

Pijs dormientium animis.

Nobili viro IOANNI VOLANTIO, quondam Neustriæ quæstori diligentissimo, regisque aulæ à secretis fidelissimo, coniugi suo charissimo, Izabella Bruna, in certam resurrectionis spem fieri curauit 1556.

QVI LOQVITVR DORMIT.

Vitam transegi perfunctus honoribus amplis,

Displacui nulli, iam tibi munde vale.

Nunc cinis, at viuam, iudex cum venerit aquis

Omneis ante suum sistere iudicium.

IOANNI VOLANTIO patri chariss. morens filius fecit.

Obiit 1550. 13. Calend. Septembr.

LVDOVICVS GATANT, probus senator,

Quem nulla flexit unquam cupiditas,

Durum laborem qui resfruit nunquam,

Qui populo vixit magis quam sibi,

Sepultus isto iacet in sepulchro.

Idem impiger lustra nouem vixit,

Sed ter quinq; lustra natus decepit.

Perpetuae memorie Bernardus Fortia Senator

defuncti gener posuit. Interit die prima

Octob. 1561.

JN

IN COEMETERIO.

ΘΕΟΣ ΕΝ ΕΛΠΙΔΙ.

Io. COGNETII V. impr. summæ piet. ac relig. agendis in cur. pupill. vid. & paup. causis patroni clariss. & frequentiss. Radeg. item Ferrutia integrerr. matris f. ac omnibus mulieris fortis dot. insignitæ ciner. Angel. & Guill. fratres, tam sanctis parentibus Deo grati & glori, non admodum exquisito opere hunc tum. pos. Virum vxor obiens anteueruit xvi. Cal. Febr. anno à restit. sal. M. D. XLII. cuius obitu sol. matr. totus ille Christum spirans, Christo inspirante & vltro vocante, in sacerdotum ordinem cooptatus est, non ut sacerdotorum reditu augeretur, quæ sepius oblata recusauit; sed ut sacræ illius victimæ iugi & perpetua oblat. Dei spiritu & gratia auctior fieret. Is quoq; ut in otio nec otiosus, nec sibi vixit, excerpta multa ex vtr. Testam. Patrumq; comment. in vnū vol. digessit: cogitans, ut dicere solebat, sacerdotum, qui instructam biblioth. non haberent, tantillo diuinarum sentent. fasce leuare inopiam. Quæ omnia ne gratiæ potius & assentat. quā veritati tributa, viator, putes, testem omn. illius temp. ordinum memoriam appellamus. Obiit Io. Cog. an. à partu Virg. M. D. XLVIII. etat. LXXXII.

CRAINTE EN ESPOIR.

IACOBI CAGELLI REGIS ADVO
cati dignissimi.

*Quid tam frequentes huc amici curritis?
A me quid expectatis hiantes amplius?
Non sat loquuntur, clamitantq; marmora?*

Nost

*Nam quātus erat CAGELLVS hoc tumulo iacent,
Non possum, Apollo non potest, non denig,
CAGELLVS ipse, si resurgat, dicere.
Quanto ingenij splendore, quanta argutia,
Sapientia, scientia, eloquentia.
Quām magno animo, quām libro, integro, probe.
Quotquot fuerunt, temporibus omnes suis,
Si non superauit, continuit certè pares.*

*Hæc vix proferebat Antonius Lapiteus amicu
illum lugens, qui decesserat ann. à seruatis
hominibus 1541. Aug. Cal. 13. Optate illi quis
tem perpetuam.*

IN SVMMO TEMPLO.

*Quem cathedrae decorauit honor, quē sanguis autu,
Quem morum grauitas, hīc iacet ODO suis.
Præfulus huius erat, quod habent hac tempora rati,
Mens sincera: manu munda: pudica caro.
Lenibus hic lenis: toga nudis: vietus egenis:
Vita fuit iuuenis clara, probata senis.
Bis sexcenteno Christi quartoq; bis anno
Tredecimo Iulij transiit ODO die.*

IBIDEM.

*HVGONI MYSTÆO, natalium splendore, &
Iurisprudentia clariss. viro suo, Radegundis Moli-
nia, vxor pientiss. nouissimum hoc fidei pietatisq;
monumentū posuit, vt is ob oculos positus, libe-
ris suis primū memoriam sui refriceret, deipdē eō
sanguineis, affinibus & amicis animam comen-
det: cæteros verò officij admoneat, quādo eos sors
eadem manet, tales in se, vbi decesserint, viuos;
quales, dum viuerent, in mortuos fuerint, expertū;*
105.

ros. Obiit v. Idus Decemb. m. d. XXXIV. hicia
familiari Myetææ gentis sepulchro conditus.

IN SS. COSMI ET DAMIANI.

Nobilissimo, piissimo, omniq[ue] disciplinarum genere cumulatissimo, D. CLAUDIO ESPENCAEO, Theologorum huius seculi facilè principi, paterno quidem genere ex clarissima Espencorum, materno illustri Vrsinorum familia orto, diuini verbi præconi celeberrimo, pauperum patri benignissimo. qui cùm per XLVI. annos continuos in hac prima omnium Academia literis humanioribus, Philosophicis & diuinis operam cum omnium incredibili admiratione nauasset; à Rege Christianissimo Francisco I. Melodunum, ab Henrico II. Bononiam, à Francisco II. Aureliam, à Carolo IX. Possiacum, inter religionis primos huius augustissimi regni proceres, partim legatus, partim orator, de re Christiana sanctissimè doctissimeque disceptasset; permultos in sacrosanctam scripturam commentarios edidisset; tandem grauissimo calculi morbo diu multumq[ue] vexatus, cum omnium principum senatorū, nobilium plebeiorumq[ue] luctu ac desiderio obiit, anno ætatis LX. die v. Octob. m. d. LXXI.

Guido Gassarus Flamini⁹ Prior sancte Fidis apud Columerios, eiusdem amanuensis, & per annos XVII. negotiorum gestor deuinctissimus, hanc effigiem cum suo elogio piæ domini charissimi & benignissimi memorie erigebat, & mœrens ponebat, Anno m. d. LXXII, die vltima Ianuar.

IN COELESTINORVM.

Hoc tecum illustris Paro LV DOICE sepulcro
Iuncta Valentina coniugis ossa cubant.

Emend.

Emerito Insubris tibi iura ducalia sceptri,
 Tradita legitimæ præmia dotis erant.
 Subiacet & Carolo clausus cum fratre Philippus,
 Inlyta iam vestri pignor abina thori.
 Magnificus Carolo nascens Ludouicus ab alto
 Hæc posuit larga busta suprema manu.
 Sforciadē indigna pepulit de sede tyrannum,
 Et sua qui Siculas sub iuga misit opes.
 Ut tantos decorata duces Aurelia iactat:
 Gallicas illo sceptra tenente tument.

Quis tumulum posuit? regum Rex maximus ille
 Filius, & regum rex LV D OV I CV S honor.
 Quando? post Ligurem, Insubrem, Siculumq; trium
 Post captos reges, Sforciadasq; duces. (phum,
 Quis iacet hic? magni heroës LV DOV I CV S & vxi
 Alma V alentina, regia progenies.
 Aureli proceres, Carolus cum fratre Philippo.
 Ille auius illa aua est: hic pater, hic patruus.
 Qui genus? à Francis, studium quod? regna tueri,
 Bellaq; sanguinea sollicitare manu.
 Quæ mulier? Ducas Insubris pulcherrima prole
 Ius Mediolani sceptraq; dote dedit.
 Vinere debuerant, propter facta inclyta, semper?
 Debuerant: sed mors impia, cuncta rapit.
 Hos ergo rapuit proceres? non, corpora tantum.
 Semper erunt animæ, gloria semper erit.
 Ludouicus Rex XII. quieti perpetuæ, & memo-
 riæ perenni, illustrissimorum Principum Ludou-
 iciaui, Valentinæ auiæ, Caroli patris, piissimorum
 pientissimorumque parentum, ac Philippi patru.
 Feliciter M. D. III.

IBIDEM IN SACELLO DVCVM AVRE-
lianensium.

Adsta viator, non leue est precium mortæ.
 Hic grande paruo cor duplex iacet loco,
 Regis Ducuq; Regis Henrici Duci
 Mommorancij Annae per gradus qui singulos
 Ad militaris ordinis fastigium
 Peruenit, & res maximas sub maximis
 Domi foruq; Regibus gesit tribus,
 Franciso & Henrico, vltimoq; Carolo.
 Sed precipua quo singularis & fides
 Inter Duceq; Regem ac Henricum forez
 Testata, corda iussit amborum simul
 Rex ipse poni pignus haud dubitabile,
 Quid iuncta eorum vita perpetuò fuit,
 Hic iuncta quorum mors habet vitalia.

DE EODEM GALLICE IBIDEM.

Cy dessoubs gift vn coeur plein de vaillance,
 Vn coeur d'honneur, vn coeur qui tout scauoit,
 Coeur de vertu, qui mille coeurs anoit.
 Coeur de trois Roys, & de toute la France:
 Cy gift ce coeur, qui fut nostre assurance.
 Coeur qui le coeur de iustice scauoit,
 Coeur qui le ciel honnora des' enfance.
 Coeur non iamais ny trophant ny remis.
 Le coeur des siens, l'effroy des ennemis.
 Coeur qui fut coeur du Roy Henry son maistre.
 Roy qui vouluit qu'vn sepulcre commun
 Les enfermasst apres leus mort, pour estre,
 Comme en vivant, deulx mesmes coeur en vn.

I.B.L.

IBIDEM.

Quem tot magnificis celebrem Bellona triumphū
 Reddith Heroēm Mauorte & Marte calente m:
 Quem tot virtutum titulis, senioq; verendam,
 Mente fideq; etiam dederat fors prouida seculi:
 Quem tot bellorum casus, tot signa trophyis
 Amplia, tot exstructis spolijs hostilibus arcis,
 Tot curris, aquilæ, monumentaq; maxima rerum
 Victorem referunt extremos solis ad ortus.
 Quem ceu Scipiadem Reges timuere Duceq;
 Dum patriæ multos peperit cum laude triumphos:
 Quem ceu Pompeium demissis constat ab armis
 Ciuiilem petijisse togam, potior a quietis
 Armis donata ratum, portum spirantibus vndis.
 Non cedens fato appensis ad carbasa remis.
 Annas magnanimus Dux Momorancius heros
 Occubuit, dum persequitur Regisq; Deumq;
 Hostes, Parisiæ constructoq; agmine tentant
 Vrbis pinnatos furibundi inuadere muros.
 Sic pro Rege, fide, sic dum pro legibus arma
 Ferre parat patrijs, libertatemq; tueri;
 Consilio senioq; grauis Dux occidit astris
 Spiritus infertur, Pario sub marmore corpus
 Conditur exculto sacratum nobile busto.
 Pixide sceptrigeros queis deseruit in armis
 Henricum natumq; Duces, splendentia regna,
 Lilia Franzorum generoso corde secutus,
 Quorum corda sacris bñstis auroq; sepulta
 Exsuperans, tumulata suis amplectitur vlnis
 Celestina domus, turritam pignore Memphis.

Ergo

PARISIENSIA.

625

Ergo sit invictus Gallus, sic transeat hospes,
Regibus aeterno cor iunctum fædere Francis,
Longæuiq; Dux resoluto corpore mentem
Æthereos adiisse lares, nomenq; perenne
Oceanum Boreamq; suis mandasse triumphis.

IN PACE REQVIES.

IN PEDE COLVMNAE.

Cor iunctum amorum longum testantur amores
Ante homines, iunctus spiritus ante Deum.

HENRICI II. CORDI S.

Pyramidos huius si quis mysteria gliscit
Nosse, sub ista suo cor pede Regis habet.
Virgineos habet triplici sub imagine vultus,
Ac Charites trinas signat imago triplex.
Prima fidem propriè signat, spem ritè secunda,
Tertia dilectam denotat esse Charin.
Quas rex Henricus miro possebat amore,
Has veluti sponsas notus habebat amans;
Firma Fides Regis, Spes certa, Charisq; perennis,
Nullis temporibus deseruisse virum.
Hinc fit ut admixtas cernamus iungere dextras,
Quod nusquam fuerit Rex pius absq; tribus.
Iure manus igitur coniunctas semper habentes
Absq; tribus scandit nullus ad astra docent.
Carminis istius lector em quemq; monebo,
Hoc Regina suum cor cupit esse loco,
Dum vita Latheis praesentes finiet annos,
Et fuerit propria morte secuta virum;
Ut quorum fuerit cor vnum, atq; vna voluntas,

Rr

Dum

Dum simul amborum mutua vita foret,
Corporibusq; suis vnum viuendo cubile
 Ut fuit, vt viuis spiritus vnis erat:
 Sic quoq; mors properans minimè diuisit virumq;
 Ut fuit, illorum sic erit vnis amor.
 Istius ergo rei sit Pyramis optima testis,
 Quæsimul amborum corda ligata tenet.

DISTICHON.

Hic sua rex, regina simul statuere reponi
 Corda, locus veri pignus amoris erit.

IN S. IACOBL.

D. IMMORT. OPT. MAX. ET CHRI-
 STO Iesu hominum saluatori
 sacram.

IOANNI FERNELIO Ambiaueni Henrici II.
 Galliarum Regis Consiliario, & primo medico
 nobilissimo atque optimo, reconditarum & peni-
 tus abditarum rerum scrutatori & explicatori
 subtilissimo, multorum salutarium medicamen-
 torum inuentori, veræ germanæque medicinæ re-
 stitutori: summo ingenio, exquisitaque doctrina
 mathematico, omni in genere Philosophiae cla-
 ro, omnibusque ingenuis artibus instructo, tem-
 peratissimis sanctissimisque moribus prædicto, so-
 cero suo pientissimo, Philibertus Bercotius sup-
 plicum libellorum in regia magister, magnique
 regis CONSILII præses, affinitate gener, pietate
 filius, mērens posuit, anno à salute mortalibus re-
 stituta M.D.LVIII. Obiit XXVI April. an. M. D.
 LVIII. Vixit an. LII.

STE

STEPHANVS GOVARDI AB AMERON-
GEN VLTRAIECTENSI, IOAN. F.
mœstus posuit.

*Quisquis ad hoc venies nō grandi atate sepulchrum,
Disce; malo poteris doctior esse meo.*

Formæ nemo sue confidat, nemo iuuentæ.

*Lanificas nequeunt ista mouere D E A S.
Nec iuuat immensis dedicisse laboribus artes,*

*Mors etiam doctis inicit atra manus.
Mi nihil illorum facilis natura negarat,*

*Et tamen obscuras cogor inire vias.
Securus miser exitij, ignarus quod, futuri,*

*Viue memor leti: mors inopina venit.
Obiit Lutetiae, ann. ætatis XXIV, XIX.*

Nouemb. ann. M. D. LX.

IN S. OPPORTVN.

FRANCISCI CONNANI.

*Vxor mœsta sui dum cernit busta mariti,
Tunc ternos amplexa, gemens, in funere, natos,
Quid me linquis, ait, miseroque, dolore sepultam
Deseris ô coniunx? Ah si nunc cara iugalis
Te tenet villa thori; lacrymis gemituque, tuorum
Flecteris, hanc animâ, quæso, rape, namque, perempto
Te superesse piget, nulla fruas antè quiete,
Quam mihi fatales dissoluant stamina Parce.
Iamque, dolore amens tabesco, & tempora vite
Longa meæ nec erunt: primisque, extinguar in annis.
Mors mihi grata foret, positura morte labores.
Et nos vna duos tandem teget vrna: meusque,
Spiritus eterno tecum potietur amore.*

Rr 2

A D

AD DOMINICANOS.

Hic situs in parua IANVS PASSERTIVS vna
Ausonij Doctor Regius eloquij.

Discipuli memores, tumulo date ferta magistri,
Vt vario florum munere vernet humus.

Hoc culta officio mea molliter ossa quiescent,
Sint modo carminibus non onerata malis.

VENI, ABII; SIC VOS VENISTIS,
ABIBITIS OMNES.

ALIVD.

Miseri beatus portus hic est corporis,
Commune tectum, turbida vita quies,
Nemo vnde aberrat, cœca sit licet via,
Egreditur vnde nullus, ingressus semel
Necessitatis lege: sed potentior

Hinc Christus inuictum viuus extulit pedem,
Ad astra functis liberum pandens iter;

Hac habito tandem clausus aeterna domo,

Vbi opes auari conditæ Ditis iacent.

Qui sim viator, quæris? ipse nescio:

Qui sis futurus, tu tamen per me scies:

Ego, tuq[ue] puluis, ymbra, & ymbræ somnium.

IOAN. IAC. MEMMIUS, FRR. F. IOAN.
IAC. N. SVPL. LIBELL. IN REG. MAG.

DISCIPVLVS PRAECEPTORI CHARIS.

HOC MON. DE SVO FACIEND. CYRAVIT.

OBIIT XVIII. Kal. Octob.

DIE S. CRYCIS, CIC, ID. CII.

IN

IN S. SEVERINI.

REVERTATVR PVLVIS IN TERRAM
SVAM, & SPIRITVS AD DEVVM,
QVI FECIT ILLVM.

Expecto donec veniat immutatio mea.

Dulciss. coniugi, matrique pientiss. MARIAE
CYRTINAЕ POMPONIAE, in medio ætatis flo-
re à mustopartu ad mœstum suis portum ereptæ.
cuius cineres sex filijs sub hoc famil. tumulo, ma-
ribus 4. feminis 2. obuoluuntur, chariss. marit. Pet.
Crassinus Ablonius Sena, Parif. ac curta supellex
tenelli duo liberi, maternæ reliquiae mas & fe-
mina superstites tātisper, dum hic in spe fata sum-
missi opperintur. piet. & hon. ergo posuere. O-
bijt 4. Cal. Septemb. anno 1550. ætatis 20.

Tu precare viator his quietem.

Bonum est in silentio præstolari salutare Dei.

IBIDEM.

Nobilitate generis Comitum Orientalis Phri-
xi & animi corporisq; dotibus præclaro Dn. EN-
NONI de EMBDA, ciuitatis Embdensis Præposi-
tito ac electo Satrapæ, propter certam huius cor-
poris resurrecturi spem, ac in amoris sinceri testi-
monium, auia materq; pia vnico suo filio, qui hīc
ex studiorum cursu, patriæ ac amicis omnib. ma-
gno cum lucta, anno ætatis suæ x x i i. morte præ-
ceptus est, hoc monumentum statuerunt. Anno
Dominii 1545. 18. Iulij.

IOAN. RAYSI PATRICII FRAN-
COVRTENSIS AD MOENVM.

Heu nimiū properaptæceptus morte IOANNES

Rr 3

RAT-

RAY SIVS hoc tumulo conditur exanimis.
 Germanus patriâ Rheni prognatus ab oris,
 Francforti patrio stemmate clarus erat.
 Non laus ingenij, non virtus defuit illi,
 Non constans veræ religionis amor.
 Et iam spes patriæ non parua, sed ultima stirpis,
 Ni citâ venisset mors, erat ille sua.
 Ergo bonos tu quisquis amas, hunc plange viator:
 Et velut ille optate benè posse mori.

I. R.

Obiit anno salutis M. D. L. die III. August.
 ætatis verò suæ 20.

IN S. ANDREAE.

Vxor cara sui condit dum moesta sepulcrum
 Coniugis, & cineri persoluit iussa recenti,
 Bis senos complexa gemens infunere natos:
 Nostrî, ait, ô coniunx, qui nunc dulcissima amoris
 Pignora discessu linquis, si cura iugalis
 Te tenet villa tori, lacrymis luctuq; tuorum
 Flecteris; hanc tecum, ô tecū rape. namq; peremptio
 Te vitam moror inuisam, & nunc ipsa perenni
 Externata malo placida iam morte quiescam.

D. O. M.

CHRISTOPHORO THVANO August. F. Iac.
 N. Equiti, qui omnibus togæ muneribus, summa
 cum eruditionis, integritatis, prudetiae laude per-
 functus, amplissimosq; honores sub Franc. I. Henr.
 II. Kar. IX. Henr. III. Christianiss. Regibus con-
 fectus, Senatus Parif. Præses, dein Princeps, sacri
 Confistorij Confiliarius, mox Hen. tunc Aurel. ac
 demum

demum Franc. Andeg. Cancellarius; tandem, cum de iudicario ordine emendando, quæstura, regno fraudibus ac rapinis vindicado, & Scholarum disciplina restituenda cogitaret, nulla inclinata ætas incommoda antea expertus, ex improvisa febre decessit, vxor liberique mœr. P.P.

Vixit ann. LXXIV. D. v. Obiit anno salut.
CIC. IO. XXCII. Kal. Nouemb.

POSTERITATI.

ANNAE THVANAЕ feminæ clariss. atque le-
tiss. cor & viscera heic iuxta tumulum CRI-
STOPHORI THVANI patris, cuius illa viri viua
cor fuit, PHIL. HVRALTVS Franciæ Cancella-
rius, hoc, quod postremo officio pijs opt. Soceri
manibus parentans, condidit, reliquum corporis
B. M. coniugis in monumentum maiorum suorum
in arce Ceuernia nuper abs se instauratum, inferri-
eur. vt qua cum ann. P. M. XVIII. coniunctissimè
vixit, ab ea nec morte diuellatur. Obiit xvi. Kal.
August. an. sal. CIC. IO. XXCIV.

MENS SANA IN CORPORE SANO.

IBIDEM.

PTRVS. SEGVIERIVS A. N. DOM. M. D.
LXXX. Octob. xxv. Hora secunda, à media nocte
mortalitatem expleuit, magno mœrore assidentis
coniugis & circumiacentium liberorum. Longa
illi ætas, annum sextum & septuagesimum excessit
in altissima tranquillitate, pari veneratione hono-
res multi, ciuiis egregius, fortissimus aduocatus, iu-
dex rectissimus; Vedit illū Senatus Præsidem, anti-
quis illis (nihil est de modestissimo viro dicendum
elatius) parem: fortitorū magna copia, vxor opt.
liberi pientissimi, opes speciosæ, firma valetudo,

Rr 4 secun-

secunda fama, & si quæ alia felicibus adstruit casus, non denegauit; Sed hæc circa illum, non in ipsis fuere. Non est quod ex his, quibus sine molestia carere potuit, felicem illum iudices; felicem crede, felicem pronuncia, amplectere, admirare, cui magnus, sacer, & equalis animus, hærens origini suæ; qui per humanos casus recta semper incellit via: qui vitam consummauit ante mortem, & expedita securus reliquam tēporis sui partem; qui videt, credit, sperauit satietatem laxitiarū, delectationes in dextera; qui videt nunc, qui fruitur, qui amplectitur totus in illis. vos o propinquis sanguis, vxor, liberi, & si quos fidelis iunxit amicitia, parcite muliebrib. lamentis, vobiscū est, quicquid ex illo amantis, quicqd mirati estis, manet, mansumq; est in animis hominū, in æternitate temporum, fama rerū: dolor ille vester, vestra illæ lacrimæ, inuidentiū sunt magis, quā amantiū, num quē ad coronā magno cum anhelitu currentem vidi- stis, coronatum ingemiscitis: parcite, cessate, & animos vestros doloris opinione magis, quam dolore villo consternatos, spe eius gloriae, ad quam feliciter raptus est, erigite: nec longa mora, nulla dilatio est, ecce dum colligitis vos, æuum compo- nitis, aderit immortalitas.

SACR. DEF. MEMOR. Vxor et LIBERI
MOERENT. POSS.

Anima eius in bonis demoretur; caro eius requies-
cat in spe A.S.P.P. vnus ex liber. exarauit. Vixit
ann. LXXVI. M. II. in matrimonio 48. ann.

M. III. Obiit VIII. Kalen. Nouembr.
Anno Domini M. D.

LXXX.

II

IN S. CATHARINAE.

*Quid tibi opus statuā? satis eſt, statuisse, BIRAGE,
Virtutis paſim tot monumenta tuae.*

RENATO BIRAGO Patricio Mediolan. multis & summis dignit. functo, tum Franciæ Cancellario, ac demum S.R. E. Card. FRANCISCAE F. vnica & CAES. BIRAG. Agnat. mœstiss. non memoriae, sed desiderij perp. monum.

H. P. C.

Vixit ann. LXXVII. M. IX. D. XXVI. Obiit
VIII. Kalend. Decemb. M. D. LXXXIII.

IBIDEM.

*Verus amor, qualis castos eſt inter amantes,
Qui subiere duo connubiale iugum,
Non vñquam moritur, prius hoc moriente, vel illa,
Simplice ſed tumulo cor ſtar virumque duplex.
Namque ego qua duxi FRANCISCA BIRAGA
maritum
VALLAEVM IOANNEM fida, ſuperſtes, amas:
Eius in hoc loculo posui cor, donec eodem
Cor quoque ponatur poſt mea fatia meum.
Filia & amborum iacet hic ſita MARGARIS, ut ſic
Amborum fidis ſederis ipſa fides.
Obiit XI. Kalend. Octob. M. D. LXXVIII.*

IN D. PAVLI.

FRANCISCI MAVGERONI CL. ET
generofiß. adul.

Ante tempus decidit flos: & prēmatura mors
ſpem patriæ, principis, & parentum ſefellit.
in expugnatione Iſoriz,

Rr 5 pre

PARISIENSIA.

pro religione & patria dimicans:
annos natus xvi. oculum perdidit.

Amico vitam dedit.

Monumentum hoc corpus, cœlum animam,

Posteritas facti memoriam seruat.

Obiit anno M. D. LXXVIII. v. Kalend. Maii,
ætat. XVIII.

M A V G E R O N I S in hoc sūt ossa reposta sepulcro,
Cui virtus annos contigit ante suos.

Octo namq^z decem natus non pluribus, annos,

Alter erat cotles, Hamibal alter erat.

Testis erit tante iuuenili Issoria capta

Virtuti, testis perditus hic oculus.

PAVLI DE CAVSSA COM.
SAMEGRINI.

Nil virtus, nil genus, nil opes, nil vires proflunt.
His omnib. & fauore pollens, iacet, victus fraude,
& multorum viribus incautum vis obruit,
quem nec publicus inimicus domuit,
nec priuatus terruit.

Abi viator, tace, & pro mortuo ora.
Obiit 11. Kal. August. anno M. D. LXXVIII.

AEtat. XXIV.

Tu quoq^z SAMEGRINE iaces hoc marmore te-
Vni cui non vis vnicapar fuerat? (dus,

Obrueris numero victus, non viribus equis,
Cui totas acies ducere ludus erat.

Cum tua non posset virtus virtute domari,
Virtutis subiit fraus inimica locum.

IACOBI DE LEVI CL. FAMILIAE
& summae virtutis Adol.

Quid

Quid marmor, aras, & artes suspicis?
dignus fuit hoc honore

QVAE SLEVS, ingenio præstans, moribus
facilis, adspectu

Gratus: cui artes erant, virtutē colere, Deo, Patriæ,
& Principi seruire: non iniuria, sed morte patien-
ter. Tulit grati animi est hoc monumentum.

Obiit i v. Kal. Iunij an. M. D. LXXVIII.

A Etat. xiv.

QVAE SLEVS iacet hic, Martis certissima protes
Martia, si Parc a tempus ad arma darent.

Quantum vi iniictus, tam mente & moribus equis.
Felix, si felix non nimis ille fisi et.

Inuidiam peperit virtus maturior annis,
Casus at inuidia riuit in inuidiam.

IN S. GERMANI.

ANNA THVANAЕ, quæ sanctitate morum,
matronali decore, præclara pudicitia & felici fœ-
cunditate viro probata, in ipso ætatis flore, quod
mortale fuit, reliquit; ut quod immortale est, cose-
queretur. PHILIPPVS HVRALTVS CHEVER-
NIVS post iusta funebria, & corpus maiorū sepul-
cro ritè inlatum, in sacro hoc secessu, quo illa fre-
quens Dei cultrix adire solita fuit, hūc quoq; cumu-
lum pos. suis communibus liberis, maternę pietati
& religionis documentum ac monumentum.

A Eternæ memorię vxoris incomparabilis.

Vixit ann. XXXV. M. VI. D. XVII.

Obiit anno M. D. LXXXIV. D. XVII. Iulij.

IBIDEM.

INCERTAE POSITIONIS
SYLVII MEDICI.

S T E

*SYLVIVS hic situs est, gratis qui nil dedit vnguam:
Mortuus, & gratis quod legis ista, dolet.*

LVCII FRVTERII BRVGENSIS.

*Viator adsta, & si vacat, lege paucula,
Multavt rescitas. Tumulus ifte Gratij,
Nouem & sororibus sacratus, F R V T E R I V M
Tegit, illum amorem Gratiarum amabilem,
Nouem & sororum. Brugis ipsum nobili
Beauit ortu: Ganda facilem vim ingenii
Dedit artibus madere liberalibus.
Louanium, & Lutetia vsque in vltimis
Antiquitatis intima penetraria
Subire, & inde, quæ viri doctissimi
Quisque adprobarent, arte summa expromere.
His tam auspicatis initij s fata impia,
Fata impia, inquam, inuidierunt. illa iuueni
Quintum ante lustrum filia secuere aurea.
Quid obstupescis? an nouum, aut mirum id tibi?
Fuit Poëta. Sic suis lumina oculis
Reliquit olim Valerius; sic memoria
Nostrâ secundus. taceo ceteros. abi.*

M. M. IOANNIS STADII MATHE-
MATICI EXCELLENTISS.

*Dum numeris Calum metitur, & ignea cali
Sidera, per quæ suas iam docet ire vias:
. Et quid ab antiquo deflexerit ordine, cursum
Quâ cieat varians quisque Planeta, notat:
Ecce tibi subito lucis male cautus oborta
Paluero in hoc STAD IV S percitus igne iacer.*

IMD

*Imò animus Cælos notà regione secutus
Iam sua metitur sidera; Lector, abi.*

P H I L I P P V S A V E N E L L I V S mœrens amico
suauiss.

Obiit x v. Kalend. Quint. de media nocte, Lutetiaz
Parisiorum, anno Domini c i o. 10. LXXIX. In
suburbio Honoratiano, domi Mareschalli Ret-
zij summo omnium bonorum doctorumque
dolore, natus annos LII. M. II. duobus diebus
minus.

D. M.

*Asta Viator, ni piget, & hac pellege,
Dum paucæ legis heic multum odorum colliges:
RON SARDV S etenim flos Poëtarum heic situ est.
Quis ille fuerit, litteratus dat silex,
Suopte sculpsit ipse quem cælo, indicans
Sua camœnas morte dare mortalium
Nisi nominis perennitatem nemini.
Ast illæ amæno matris in sinu hospitæ,
Nati ossa propria conlocauerunt manu,
Laurusq[ue] vati vix suo superstites
Panxere simul, has vt tepe[n]s foueat cinis.
Quid si se humari & iussent, grati vt siet
Spes nullare ditus sæculo ingratisimo?*

C L. BINETV S P. RONSARDO

Poetæ incomparabili,
effusis totius Galliz lacrumis
mœrens B. M. Pos.

P E T R V S R O N S A R D V S iacet hic: sic cetera nesciis,
Nesciis quid Phœbus, Musa, Minerua, Charis.

D. IM-

D. IMMORTALI S.

IOACHIMO BELLAIO Andegauensi, veteri & illustri familia nato, viro singulari, bonitate atque modestia optima & spectatiss. fide prædito, ingenio, literis atque doctrina præstantiss. Poetæ & Latino & Gallico doctiss. omnium laude celebrato : qui cum in incommodam valetudinem nimio litterarum studio iam diu incidisset, ex eaque multos iam annos surdaster, & tandem surdus factus esset, cum omnibus ipse ita se obsurduisse, & sibi omnes ita obmutuisse videret, ut oculis ipsi sibi audiendum, & amicis & familiaribus manu loquendum esset : cumque vel hoc ipsum ob incommodum humana hæc omnia ut fragilia & caduca vehementer despiceret, Kalend. Ianuar. hilarè admodum coenatus, iocosa quædam scribens carmina, dum amplius cranion cerebrum continere non posset, multa humoris in fauces stillante fluxione, modico temporis interuallo, magno omnium suorum mœrore suffocatur.

PTRVS PASCHALIVS & vetus & verus amico incomparabili dolens pos. Non. Ianu. M. D. LX. à Christo nato. Vixit ann. XXXVII.

D. O. M.

PTRI PITHOEI P. F. bene de sua, bene de postera ætate meriti, corpus maiorum sepulcro conditum, resurrectionem & immortalitatem hic expectat. R. I. P.

DEPO.

DEPOSITVM EST.
KATHARINA PALLVDELEA coniux aman-
tiss. coniugi amantiss. & Lodoica ac Maria filiae
Kariss. Patri obseruandiss.

PITHOEVS hic iaceo, mecum & karissima coniux,
Sia compar vita, compare morte suor.
Improbè quid rideas? casti sacra nescis amoris:
Nil non, vel cineres, hac comite esse iuuat.

EX ALTERA PARTE.

Sint inscripta licet titulo duo nomina, duplex
Vtque oculis teneat corpora Sarcophagus:
Vnū est idem, ac totum tamen est. nam mutua p̄-
Dimidiumq; alij, dimidiumq; sibi. (stant,

INSCRIPTIO FONTIS IN VICO

S. ANTONII, ANNO 1577.

Hanc deduxit aquā duplēcē BIRAGVS in vsum,
Seruiat ut domino, seruiat ut populo.
Publica sed quanto priuatis commoda, tanto
Præstat amore domus publicus vrbis amor.
RENATVS BIRAGVS Franc. Cancell.
publicæ commoditati.

AD GVLIELMITAS.

Hic iacet immitti præceptus morte PAPINV S,
Quem primo genitum luget uterq; parens.
Picto fuit, magnam sed dum venisset in urbem,
Cius ubi ducta coniuge factus erat:
Protinus exarsit ciuili Galliabello,
Atq; ipsa in Regis plebs furiosa caput.
Hic dum Bourbonidæ sequitur pia principis arma,
Ante vrbis muros & patris ora cadit.

Nate,

Nate, tibi inuideo, quod abis: ego duro superfes,
 Debueram infelix qui tamen ire prior.
 Tu me lugentem bellis sub fasce relinquis,
 Tequē mihi, atque tuis subrrabis, & patria.
 Heu! quam dissimiles verso sumus ordine fati,
 Vita mea est mihi mors; mors tua vita tibi.

IN COEMETERIO VVLGO DES
INNOCENS D. RVELLI I. C.

Quatuor hæc lacrymas certant aquare sepulcro,
 Fama, & opes, virtus inclyta, vita breuis.
 Sed pereunt geminae, Virtus, & Fama supersunt;
 Vnde RVELL ETIBI fit rediuius honoris.
 Sed neutrifacile est lacrymis pensare dolorem,
 Quo patria, & ciues, cunctaque iura dolent.

S. DIONYSIACA.

Imperio C: AROLVS CALVVS, regnoq; potissimum
 Gallorum, iacet hat sub breuitate situs.
 Plurima cum villis, cum clauo, cumque corona
 Ecclesia viuus huic dedit ille bona.
 Multis ablatis nobis fuit hic reparator
 Sequareij fluij, Ruollij que dator.
 Fut Roy de France en l'an 841. iusqu' à 849.

ALIVD.

Hic OCTAVE iaces Francorum CAROLE Regum,
 Cui victa est forti Brittonis ora manu.
 Parthenope illustrem tribuit captiuia triumphum,
 Claraque Borronio pugna peracta solo.

Cepit

S. DIONYSIACA.

637

Cepit & Henricus, regno depulsus aucto,
Bellata aufficij sceptra Britanna tuis.
O plures longinqua dies si fata dediffent,
Te nullus toto maior in orbe foret!
Vixit an. 28. Obiit an. 1498. mense Aprilis d. 7.
Opus Laganini Mutinensis.

IN DIVAM LODOICAM RE-
GIS MATER.

Altera progenie felix Berecynthia mater
Hoc Mausoleo Diua LOTSSA iacet.
Franciscum Regem peperit, sceptroq; dicauit,
Fortuna semper celsior ipsa sua.
Fortiter ille acie pugnans cum sorte maligna,
Seu fati inuidia captus ab hoste foret:
Regnum hæc tantisper sine turba & murmure rexerit,
Armis, consilio, iustitia atque fide.
Dum post liminio regem, natosq; recepit,
Et patrio plaudens restituit solio.
Tandem inter Reges, sedando bella per orbem,
Percussit pacis fædera perpetua.
Ferre a mox domito cesserunt secula Marte,
Atq; etas Francis aurea sic rediit.
Cedite quondam Afiae Regina heroïdes, vna hæc
Terrarum imperio digna LOTSSA fuit.
At Francise doles, quasi nil de matre supersit?
Desine, nam extingui gloria tanta nequit.
Officio in matrem si quis precelluit olim,
Primas (vel Momus iudice) solus habes.
Iamq; pia umbra vale; inferias & iusta sepulcro
Soluimus: at mente vota precesq; damus.

Sf

Mens

Mens quippe aetherea Christo conregnat in arce
Felix, & superum vescitur ambrosia. 1531.

CARLOTAE VALESIAE, FRAN-
cisci Francorum Regis natæ maxime
sepulchrum.

CARLOT A octavi metas proper abat ad anni,
Cum pro se lacrymas, liquit & hunc tumulum.
Qua nihil hac artas præstantius indole vidit,
Aut quo penderet certius auxilio.
Tantum quippe inerat specimen virtutis amorq;
Vt fessa ingenti secla leuasset ope.
Ecce Deo visum secus est: qui limine in ipso
Irrita, cum libuit, votaq; spemq; facit.

IBIDEM.

Hoc oriens, illo virtus proiecta sepulchro
Clauditur: hoc nata, matri at illud habet
Ossa, breui tantam iacturam fecimus. eheu
Condidimus natam matris in exequijs!
Illa decus, spes hac orbis, duo sidera que nunc
Ante Dei meritis sedibus ora micant.
Nos nostro interea premimur, Francisce, dolore
Atq; tuo, heu nullis rebus habenda fides!

MEMORIAE AETERNAE

Optimi & mitissimi Principis CAROLI NONI,
Regis Christianissimi: bonarum artium inge-
niorumque fautoris liberalissimi, &
fidei ac Religionis Catholicæ
propugnatoris acer-
rimi.

CARO

CAROLVS exspectat loculo Rex nouus in isto
 Supremi clangat dum tuba iudicij.
 Quem quicumq; bonus nouit, bene luxit acerbe.
 Extinctum, viuum deperiit tenere.
 Leni adest fuit ingenio, leni bonitate,
 Aspectui leni, lenior alloquio.
 Aspera enim cum sauirent circum omnia in illum,
 Confluxit lenis quidquid ubique fuit.
 Nam puer ad sceptrum venit regale decennies,
 Annos quod tredecim dimidiumq; tulit:
 Continuis in proditionibus atq; periclis
 Belli intestini, & iugibus infidyls,
 Maiorum dum sacra pius fortisq; tuetur,
 Nec pessum cultus ire pius patitur.
 Hereticos reprimens caca ambitione rebelles,
 Numinis oblitos, Principis, & patriæ,
 Donec præcipiti fato tum desijt esse,
 Heu quando potius debuit incipere!
 At tu pro tanto vera pietatis amore,
 Quæso bone, & tanta pro bonitate, Deus,
 Hunc facias numerum in cœlis augere bonorum,
 Et sedem manes inter habere pios.

ALIVD:

Bis septem totos bellum tibi iuge per annos,
 Quos Rex vixisti Carole, penè fuit,
 In desertores patriæ, teloq; rebelles,
 Dum pro aris pugnas fortiter, hereticos.
 Sacrilegis quorum è manibus regnum asseruisti,
 Ter varia raptum proditione tibi.
 Verum hoc dum retegis scelus radicibus imis,

Sf 2

Sup

Supplicijsq; reos afficis emeritos;
 Ecce nefas primæ moriens in flore iuente,
 Manè velut dum sol deficit exoriens.
 Proh dolor, heu spes frustrata, & votapiorum.
 Ante diem cursu deficit in medio.
 Iustitia & pietate tuam fulcire coronam,
 Nempe hoc, & duplex illa corona fuit.
 Quæ pro mortalibus semper durabile cingit
 In cælis capiti nunc diadema tuo.

Vixit annos xxxiiii. mens. xi. & dies iii.
 Regnauit annos xiiii. menses v. dies
 xxiv. Obiit in arce Vicennatum 3.
 Cal. Iunij, anno 1570.

IBIDEM S V B E F F I G I E R E G I S
 Dagoberti.

Fingitur hac specie bonitatis odore refertus
 Istius Ecclesiae fundator Rex DAGOBERTVS,
 Iustitia & cultor, cunctis largus dator eris,
 Affuit & sceleris ferus ac promptissimus vltor.
 Armipotens bellator erat, velutiq; procella
 Hostes confregit, populosq; per arma subegit.

A M B I A N I .

I N B . M A R I A E.

F Raternam dum mente animam sequor astra
 petentem,
 Et cupio hac condi, quatuorculatur, humo:
 Quod mea, quod nostra non tantum gloria gentis
 Occidit, ast huius lausq; decusq; solit
 audire